

Zen, da eta balitz

**Maidar Iantzi
Goienetxe**

Ederra da Erika Elizarik asmatuta-ko hitza: zendabalitz. Zen, da eta balitz. Izen bereko liburua beza-lakoxea, gozagarria. Hegazkina, daramagun ziztuaren irudi. Bidaiakide ezezagunen bizitzak irudikatzeko jolasa, gauzatuta. Nor ez da jostatu horretara?

ZEN. Nolakoa zen iragan joana? Argazkiz betetako kaxa batean esploratzen hasi naiz kasik duela urte erdi hil zen osabaren etxean (agur, *monsieur*, maitasun pila. Ateraldiren bat izanen zenuen parentesi hauek umore beltzez betetzeko, seguru nago). Zure usaina duen etxera egindako bisita bakoitzean irudi sorta bati begiratzen diot, mantso-mantso, eta tentuz uzten ditut gero argazkiak

zeuden tokian, inauterietako Momo erregea, soldaduskako mina eta komunioko inozentzia nahasten diren anabasan. Segituan ezagutu zaituztet osabak, begiradak, keinuak mantentzen direlako. Hara! Gu ere hemen gaude, Andaluziara, Parisera eta makina bat landetxetara egindako bidaietan. Segida bat ikusi dut, lotzen gaituen hari bat. Ezagutu ez nuen aitatziren irudi bakarra nuen buruan orain arte, argazki batekoa, orain mugimendua eman ahal izan diot irudi gehiago ikusita. Gutxi ezagutu nuen amatxiren oroitzapenak ere aberastu ditut. Hurbil sentitu naiz. Albumen funtzioaz galdezka ibili naiz nire buruari, eta horixe izan daiteke bat.

DA. Zer gelditzen da? Zer gordetzen dut? Zer ateratzen diot egun bakoitzari? Zerk pizten nau? Zein da nire berezitasuna eta ekarpena? Argazkilariaren eta erretratatuaren pertsonaren begiraden artean gertatzen den txispa klik bat da ZEN bihurtu aitzinetik.

BALITZ. Sute bat gertatuko balitz, zer objektu salbatuko nuke etxetik? Zerk merezi du? Doraemonen denboraren makinan etorkizunera bidaiatzerik bazu, egingen nuke? Zer ikusiko nuke? Hiriak jarraitzea eta hobetzea espero dut. Bertze arkanbele kanta batzuk aditzea. Umore onik ez faltatzea. Zen, da eta balitz. Beti da «zendabalitz». Eta hitzak lasetitzen nau. •

Aingeruen sexua

**Xabier Mikel
Errekondo**

Sexuaren eta maitasunaren inguruan gezur parrastada galantak iltzatu zizkiguten buruan. Maitasuna zerutarra, barneraketa soilik Jainkoak agindua haurrak ekartzeko eta sexua bekatu. Guri bainoago gure arbasoei, baina bada gure artean oraindik zerutar apostoluek eragin kalteen orbanik. Uste baino zabalduagoa.

Erligioen eragina ez da garai batekoa, ez. Ostera, milurteko berrian ongia/gaizkiaren lege zaharra presente dago, bai, baita gizarte “aurreratu eta aske” honetan ere. Beste modu batera, arauak bete egin behar ditugula agintzen eta publizitatzen digute aginta-

riek; horra apeza eta polizia zintzo/bekatari dikotomiaren zaindari.

Horregatik, beharbada, nire belarri-mina zintzotasuna aldarrikatzen entzuten dudana bakoitzean.

Sinetsita dugu pertsona askeak garelako... ezarri mugen barruan, eta ez gara konturatzen albo kalteak muinetaraino ditugula sartuak norberak limiteak jartzearaino. Koitaduak gu, koitoan edo edozelako sexu praktikan zintzo/bekatari mugaren txarrantxa artean gabiltzanak.

Nago, baina, ariketarik osasuntsuenetakoa badela besteek eta ondoren geuk geure buruari ezarri arau eta mugez ha-

raindiko ibilbidea. Kontrara, uzkurtuta bizi ditugu maitasuna eta sexua. Ez al da ba oso kezkatzekoa oraindik gure artean bertan klitoria non dagoen ez dakienik izatea edo orgasmorik izan ez duten uste baino emakume eta gizon heldu gehiago egotea? Irakurri bestela “7K” aldizkaria (2015/03/03) edo Elisa Brune eta Yves Ferroulen “El secreto de las mujeres. Claves científicas de la sexualidad femenina” liburu argigarria.

Bandoa: badator aingeruen matxindada, zerua gurtu baino nahiago mugak apurtu eta gorputza egurtu erromatar mahats-zuku-orgia lizunean.

Ibili zintzo demonio! •